

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Красної Юлії В'ячеславівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 1 статті 1215 Цивільного кодексу України

Київ
27 вересня 2023 року
№ 157-2(І)/2023

Справа № 3-159/2023(296/23)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Красної Юлії В'ячеславівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 1 статті 1215 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Красна Ю.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 24, частинам першій, четвертій статті 41, частині другій статті 51 Конституції України (конституційність) окреме положення пункту 1 статті 1215 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким не підлягають поверненню безпідставно набуті аліменти,

якщо їх виплата проведена фізичною особою добровільно, за відсутності рахункової помилки з її боку і недобросовісності з боку набувача.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

У 2015 році між Красною Ю.В. та Малимоном С.В. укладено договір про участь у вихованні дитини (далі – Договір), яким визначено розмір аліментів, що їх Малимон С.В. має сплачувати на утримання дитини. На підставі виконавчого напису нотаріуса про стягнення заборгованості за Договором із Малимона С.В. частково стягнуто заборгованість зі сплати аліментів.

Держинський районний суд міста Харкова рішенням від 9 березня 2021 року визнав виконавчий напис нотаріуса таким, що не підлягає виконанню, тому приватний виконавець виконавчого округу Харківської області 26 квітня 2021 року закінчив виконавче провадження у справі про стягнення аліментів за Договором.

Малимон С.В. у травні 2021 року звернувся до суду з позовом про витребування коштів, безпідставно стягнутих під час виконання виконавчого напису нотаріуса.

Держинський районний суд міста Харкова рішенням від 15 листопада 2021 року, яке Полтавський апеляційний суд залишив без змін постановою від 16 травня 2023 року, позовні вимоги Малимона С.В. задовольнив, ухвалив стягнути з Красної Ю.В. безпідставно набуті грошові кошти.

Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду ухвалою від 22 червня 2023 року відмовив у відкритті касаційного провадження, оскільки вказана справа є малозначною, а ухвалені в ній судові рішення не підлягають касаційному оскарженню.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що внаслідок застосування судами оспорюваного положення Кодексу порушено „право власності, а саме право дитини на аліменти“ та право дитини на утримання, оскільки вважає, що аліменти є безперечною власністю дитини і не підлягають поверненню, незважаючи на безпідставність їх отримання.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що, стверджуючи про невідповідність оспорюваного положення Кодексу Конституції України, Красна Ю.В. фактично висловлює незгоду із законодавчо встановленими підставами для неповернення безпідставно набутого майна, зокрема аліментів, а саме добровільністю виплати, а також з ухваленими в її справі судовими рішеннями, що не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного положення Кодексу.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Красної Юлії В'ячеславівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 1 статті 1215 Цивільного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**